

ferietne. Der var Kjøkkenters og Skifters, gjerne med Bevarning, leg og Dans, efter Hjemkomsten. Saa gik det jaalønge Juleferietne varede. For alle var det, mere eller mindre, en fritid; lidt Arbejde og Forretninger dreves der jo, men i det store og heletaget var Julen hjemme i Norge en Glædens Tid, en Selvbeligghedens Tid; der var Høstid og Julestemning og Fred paa Jorden.

Naar jeg nu sly i Tankerne atter har været med og fejret Jul i Norge saa sender jeg med denne lille fordringsløse Skildring en Glimt til „Samband's" Lesere, til Sjæl og Benene her tilands med ønsker om en glædelig Jul og et godt nyt Aar.

Red Wing, Minn., 22de Nov. 1914.

E. V. Osjal.

Vi gjengiver idag „Jul i Norge" skrevet af vor gode Ven Dr. C. V. Osjal for „Sambandet." Vi hler os fornøjet om, at Herald's Lesere vil læse det med Interesse. Vi haaber, at „Sambandet" vil holde os det tilgode, at vi gjer dette.—Red.

Martin Luther.

Nen saa stiftlig og ventlig som Luther omgaffes med denne sin lille Hans og de andre Børn i deres første Barndom, saa alvorlig indvirkede Luther siden sin Dødsengel og lod siner Dødt begaa ultraffet.

Skandt andet fortæller, at da Johannes var tolv Aar gammel og havde forjet sig med noget, vilde Luther i tre Dage intel vide om ham, om han end i et ydmygt Brev lod sin Tilgivelse. Og da hans Moder, Justus Jonas og Cruciger havde indlagt Forbøn for ham, forøde Luther dem, at han vilde hellere have en lyd end en uldig Søn; thi en Digt maa efter St. Pauli Være forstaaes vel si eget Qus, og have lidige Børn, naar han skal forstaa GudsRenslighed. Han skode til: „Gud har opøstet os og derfor maa vi alle gise et godt Exempel. Alvor vore Børn paaatude, saa gaa de omkring, andre til

Forargelse, som andre Skolke". (Luther Werke, Balle 14, 157).

Luther havde meget ofte et talrigt Bordelskab, som gaa Haledning til mange nyttige og fornørlige Samtaler, som man kan se af de samlede „Bordtaler".

Luthers Forhold med sine Venner og Kjøster i sin Familiekrøds, og diafes med Vædter, var ligesaa hernet fra alt unimfengtigt Hovedhængeri, som fra det vilde og uordentlige Herdusvoeren. Der vilde sig meget mere ved alt en Stræben efter at følge Apostelen Pauli Formaning Jil. 4, 8: „Gode det er sandt, hvad der er arbart, hvad der er retfærdigt, hvad der er Ret, hvad der er alid og god, det vil om, over Gud og alt hvad der er vellystigt, derpaa gjer Kat!"

Stillehellige Røde sig vstnag paa bla Lids Throhed, som vistnok ijer alideller sig i Luthers Bordtaler.

Berg.

Deller ikke mangler det paa Luthers i Luthers Familie. Foruden de Vloget, som enhver Skifter har hver Dag, som endnu til jaregaae Liden megen Bedrøvelse, Luthers trojaste Døster blev en Ublang bødøst dog herte Gud Luthers Ven for hende. Med mange Taarer har han to af sine Døtre vandret bort fra dette Liv, Elisabeth i det første, Magdalena i det forlænde Aar. For den sidste opstalle han selv et Gravskrift paa Latin, der lod ontrent jaaledes:

„Her jeg holder i Blud, Magdalena, Døtter af Luther, Tragt i de Skilgæs Ared, dattet av Grahshøiens Mind, Tødens Døtter jeg tar, i Synd undfangen og baaren; Men dit levende Blod, Kristus, du fjøde mig sel."

Eller som den kan gjengives efter den tille Oentfættelse:

„Her holder jeg, Veniffe, den Luthers Døtter lille, I Fred blandt Guds Dølgem i Velst mit saa stille. Da jeg i Synd var lidt og baaren, Jeg gavde sig gaaet forlæren; Men læng nu, min Kædler, god, Forlæst, o Krist, ved dit Blod."

Sakramentsriden.

I Aarene 1526 og 1527 havde Luther meste at gisre med Sakramentene. Thi efter Carlstad paa Luthers Forkøn havde jaant Tilgivelse af Kirkefæsten og var bleven Bandonand, optroadie i Schwetz; Ulrich Zwingli med Luthers Være om den hellige Nådverre og paaflød af de Ord: „Det er" som skulde forstaaes: „Det betyder". Thi han stattede sig

Skolampodius og nogle andre. Da nu denne Være begyndte at gisre om sig, skrev og lærte Vædter med meget Kloer og med stor Skarphed derimod. Thi til et ondt Soar behøves en skarp Nald. Ijer kan her bemærkes toende Skifter:

„At de Ord endnu staar fast; det er mit Vægen" og hans „Store Beskjendelse om Nådverre", hvortil han skode en Beskjendelse af sin Tro om alle Hovedartikler, for at ingen efter hans Død skulde sig, hvis Luther nu levde, som vilde han lære denne eller hin Artikel anderledes.

Paa det Spørgsmaal, om han nemlig forvædte sig i Forhold til „Kæmpestriden" var Sten i Skjiltelsen mellem den reformerte og den katolske Kirke, forøde han:

„Derom ved vistnok hele Tyskland meget vel, at Evangeliet i Begyndelsen ikke var anset for af nogen uden alene af de Bøstige. Men de, som paa denne Tid antog Evangeliet, Være var enige i Sagen om alle Artikler, og blev ogsaa længe i Jordan Enighed, indtil der opstod Partier med nye Skiller og Meninger, iffe alene om Sakramentene, men ogsaa om andre Artikler. De have først forværet den kristelige Renslighed og forstærket Enigheden; siden den Tid have Partierne gaaet videre og videre. Thi naar en Bøstfærlig opstaaer følger altid andre med, indtil man af-

deles kommer bort fra Sandheden. Thi deraf følger, at Hjerternes Enighed over Troens Artikler bliver forstærket; Endnu vil derfor gisre hvad der jaues ham ret og godt. Derfor gjer de os stor Bøld og Ijer ved at paaflaa, at vi skulde have forstærket den kristelige Enighed. Det gjer meget ondt, naar en Ulfaldig skal lide Straffen, som en anden har forjent. Ijer i en saa stor, vel Sag." (Luther Werke, Balle 8, 2784 sig.).

Kirkensituation.

I Aaret 1527 lod Kurfurst Johan af Sachsen foretage en almindelig

Advertisement for Berglund Bros. Kaffehus, featuring coffee and prices. Includes text: 'DO IT RIGHT That is the only way, the best way to do anything PRINTING UP-TO-DATE Stationery, office supplies, anything to printing. Our prices are reasonable too. Try us. D. W. COOPER Photo 127 Tacoma Theatre Bldg.'

THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY AND BUSINESS COLLEGE

WHERE IT IS.—At Parkland, Washington, a suburb of the City of Tacoma. WHAT IT IS.—A Christian school for young men and young women. The oldest, largest, and best equipped Lutheran school on the Pacific coast. Fully accredited by the University of Washington. WHAT IT HAS.—Nineteen years of successful experience. A large staff of well-trained, experienced teachers. A beautiful location, a large, modern, modern building, a gymnasium, a well furnished library and laboratory, the finest playground of former students. WHAT IT OFFERS.—Quick and thorough preparation for COLLEGE, TEACHING, BUSINESS, or SO. ITS COURSES.—Classical, Modern Languages, Science, Natural, Commercial, Bookkeeping, Insurance, Banking. Special department for foreigners. During summer in Puyallup, Tacoma and Yuma. ITS STUDENT ACTIVITIES.—Athletics, Band, Orchestra, Glee Club, Choir, Debating, Literary, and Mission Societies. SPECIAL FEATURES.—Honorariums, bursaries, and fellowships, strict personal supervision, short terms, no retention examinations, great freedom in selecting courses. Students may enter any time and find classes to suit them. All who welcome regardless of age, nationality, or church connection. EXPENSES SMALL.—Tuition, board, room, and washing, 25 weeks, \$150; 22 weeks, \$100; 18 weeks, \$70. Cheaper to attend school than to pay your board at a hotel. Catalogue tells how we do it. Write from. Send for it. Address: N. J. HONIG, Principal, Parkland, Wash.

Pacific Herald

Kristelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association. Redaktør: Pastor O. J. Ordal. Phone Main 4279. 912 So. 17th St., Tacoma, Wash. Bladet koster

For Aaret \$ 75 For Aaret til Canada eller Norge 1.00 Bestilling for Bladet sendes til "Pacific Herald," Parkland, Wash. Nyheder maa sendes saa tidlig i Ugen, at de rækker bertill senest Tirsdag.

Adresseforandring.—Nær en Abonnent forandrer Adresse, maa denne straks opgive haardt den nye og den gamle Adresse for at Bladet kan bli stanset til den gamle og i Stedet sendt til den nye Adresse uden Gjæld.

Entered as second class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

Ansvarer du Presten?

Den ledige om Presten... den ledige om Presten og hvad han skal gøre i at foredrage den, saa kan Tilhørerne gjøre meget fra eller til, om Prædikenen skal blive god eller ikke. Tilhørerne har det paa den ene Side til en vis Grad i sin Magt at give Presten Råd, at holde ham i Retning; ja, at onsdøre og begejstre ham saaledes, at hans Prædiken flyder med Liv, Kraft og Barm. Har du tænkt over dette, min Ven? Der er desværre Kirkegængere som nel aldrig tænker over dette; men der er Gud ske Tak ogsaa saadanne, som haardt tænker over det, forklarer det og retter sig derafter.

Jeg skal nu lidt nærmere forklare, hvorefter det gaa; til

For det første mærker man sig, at Presten under Prædikenen ser, og kan ikke undgaa at se alt, hvad der foregaar i Kirken. Sæt nu, at Presten kunde ligesom Bogstaben af Prædikenen og helt til Enden maa være Vidne til, at en Del saadant Uagdom — det hænder desværre ogsaa med ældre Folk — sidder og snuffer og ler, vifter og dreier sig rundt i Stolen. Han ser tydelig, at de ikke er kommen til Kirken for at høre Guds Ord og saa Belysning i sin Sjalighedssag, men for at foredrive Tiden paa en letsludig Maade. Hvor nedslående og forstyrrende tror du ikke, dette virker paa Presten. Er det saa tilmed hans egne Konfirmanter, som han enten har konfirmeret, eller som gaar og løber til Konfirmation, saa kan du let tænke dig, hvor ilde Presten maa befinde sig og hvor forstyrrende det griber ind i hans Tankegang i den korte Stund, han skalde saa være mest uforstyrret.

En saadan Opførsel, der ikke engang kan holde sig indenfor Samvirkhedens Grænser i Guds Hus, vidner om et ledsludigt, overfladisk,

ja ligetil ukristeligt Hjerte. Saadanne burde helst holde sig borte fra Kirken, indtil de har lært i det mindste almindelig menneskelig Høflighed og Opførsel.

Det skal dog ligesom til vort lutherne Samfundes Noe, at deri det hele og store noget er stille og roligt og god Opførsel i vore Kirker under Gudstjenesten, sammenlignet med Sektens Kirker. Men nu og da finder der dog Udfæleiser Sted i vore Kirker. Men det bør ikke være saa.

At fagge Tobak og spytte paa Strikguld under Gudstjenesten og herunder Prædikenen, er i bedste Grad taktløs og uanmuelig. Man burde kunne undvære Tobak en Times Tid eller halvanden, mens man sidder i Kirken. Det harer heller ikke Lane at se paa Hvel til naar det er under Gudstjenesten. Det er uret det samme som at si til Presten: Nu er jeg travt af at høre paa dig, nu har du sluttet. Det skal dog ikke forties, at der undertiden gives Prester, som kunde trænge til Luthers Paamindelse, at "holde or"; men det bør ikke urinal. Som hænder det ogsaa, at Forældre lader sine mindre Børn løbe rundt paa Gulvet, eller de sidder og ler og leger med dem under Prædikenen. Endelig fortaar let, at saadant drager Folks Opmærksomhed borte fra Prædikenen og forstyrrer Presten i hans Tale. Forældre bør iage sine Børn med til Kirke for de er ganske smaa og værne dem til at sidde stille. Der er ogsaa mange Forældre, som har Børn som har en særdeles Sane og Maade at saa Børnene til at være stille paa. Og det er Forældre, som vænner sine Børn til at løde sig i Sjernet, derfor lyder de dem ogsaa i Kirken. Det har jeg set mange Gange paa. Det er helst de Børn, som ikke har Lov til at komme i Kirken, for de er 4, 5 Aar gamle, som Forældrene ingen Magt har over i Kirken, nærmest naturligtvis fordi de ingen Magt har over dem i Sjernet, og fordi de aldrig er vant til at sidde stille et Øieblik.

Alle disse navnte Ting griber afbrudende og forstyrrende ind i Prestens Tankegang, ja undertiden odelægger de Prædikenen for ham, saa han hverken i Sammenheng eller med den rette Virkning gaar. Ja, ja, hvad han vilde sige.

Den berømte engelske Prædikant Spurgeon sa engang saa stort et Ord som dette: "Det er min Menighed, som har gjort mig til det jeg er som Taler og Prædikant." Mange andre kan sige det samme.

Den berømte engelske Prædikant Spurgeon sa engang saa stort et Ord som dette:

"Det er min Menighed, som har gjort mig til det jeg er som Taler og Prædikant."

Mange andre kan sige det samme.

vil ikke ogsaa du gjøre dit til, at din Præst skal sige det samme

Saaledes gaar det da til, at en Menighed kan gjøre en god og dygtig Prædikant ud af sin Præst?

Den første Betingelse herfor er en, som du maa se allermindst har tænkt over, nemlig at du indfinder dig i Kirken hver Gang der er Gudstjeneste og saaledes hjælper til at holde den. Det kan jeg ikke begribe, siger du, at min Tilbedelse eller Fremvarrelse skalde have nogen Indflydelse paa Presten, hvorefter han prædiker. Nei, kan saa udenfor Presten selv fortaar — fordi de ikke sætter sig nok ind i Prestens Sted og Stilling — hvor opslættende og indspirende det virker, paa Presten at se Kirken fuld af Tilhørere, som ogsaa er nedslående og hjælpende det virker paa ham at se Børnene som oftest naar komme.

Og dog er det ganske naturligt; thi naar Presten ser, at mange Folk kommer for at høre ham, da kommer han naturligvis til at tænke som saa: Jeg, Haffars Sønder af en Præst maa dog ved Guds Raade i mine Prædikener have sagt noget, som har hjulpet disse Folk fremad paa Sjalighedsvæjen, siden de kommer igjen for at høre mig. Ved saaledes Søndag efter Søndag at se disse kjendte Ansigter i Kirken paa sine vaalige Pladde, derved strommes, opmuntres og styrkes han til med Liv, Mod og Kraft at holde sin Prædiken.

Men paa den anden Side, dersom Kirkefolket er lidet, kan de fleste kun komme i Kirken hver anden, tredje eller fjerde Søndag, ja maaftede bare til Jul, Paaske eller Pinse, og paa Konfirmationsdagen, saa Presten som oftest maa prædike for nogle få, da virker dette overmaade nedslående og nedtrykkende paa hans Sind. Han taber Modet, bliver forsømt og plages af Tanter som disse: Det er nok lidet bevendt med dig som Præst, Haffar, siden du ikke kan drage Folk til Kirken med din Prædiken. Det er nok bedst, at du trækker dig tilbage fra din store Øjerting, som du nu saa ikke maa for alligevel, og se til at ta dig en anden Gaandledning, som du er vofsen, og ikke staa veien for andre, som er mere stikkede end du til at være Præst.

Min Bæfær!

Presten sukker oftere i Samvirkhedens under Braaden af saadanne Tanter, end du maaftede har nogen Anelse om, fordi du ikke kanner hans Mod og Arbejde og ikke vil gaa og høre ham. Derfor, Hære Ven, lad ikke din Præst tale for tomme Ranske, men fuld sin Blods i Kirken

hver eneste Gang der er Gudstjeneste, saaledes du ikke har virkelig og lovligt Forfald.

Jortf.

Bed Karaffiste.

Naar vore Fædre vilde underoide om de forskellige Stænder, benyttede de ofte følgende Billede:

Forst var der malet en Præst, der havde en Bog i Haanden og over sig følgende Overkrift: "Jeg beder for eder alle." Thi en ret Præst vil, naar han staar tidlig op, lege Herren, som har skabt ham, og bede for den Hærlige. Han oplæder trofast sin Mund og beder for det ganske Folks Sinder, som den

For det andet var der malet en Konge med Sværd og Overkrift: "Jeg søger for eder alle." Thi Lovriksen, Folkets Plelesader og Anne, skal bejstendig søge og arbejde for, at Understaatterne under deres Besluttede kan se et roligt og stille Liv i al Gudstjenlighed og Værbarhed.

For det tredje var der fremstillet en Onkel med Lugtens Nis og Overkrift: "Jeg opdrager eder alle." Thi Forældrene skal opdrage sine Børn i Lugt og Herrans Formaning som Paulus skriver til Efeserne.

For det fjerde stod der en Saandværkmand med sin Hammer og Overkrift: "Jeg arbejder for eder alle." Thi han maa i sit Ansigtsoed æde sit Brød og ikke luge nogen Forargelse deraf, om det falder ham tungt i hans Ræring og Gaandledning, men komme ihu, at Herren har forordnet alt saaledes.

Det femte Sted havde en Bønde med sin Plog og Overkrift: "Jeg ernærer eder alle." Thi han maa dyrke Jorden, at den kan blive frugtbar, saa den kan give Sæd at saa og Brød at æde, at Menneskets Hjerte kan styrkes og glædes. Salme 124.

Men sidst var afbildet den blage Død med sin Sjad og Overkrift: "Jeg fælder eder alle." Til et Tenn at, naar der i navnte Stænder har været nok af Sorg og Krig, Haab og Angst, saa kom Midst Døden, for dem, som havde været tro i sin Stand, et Guds Sendebud, der skanlede dem Helligaasten og førte dem til Hvile, men for andre en Meltras Tjener, der førte dem i Fængsel og holder dem fast med enige Paand

Fogannmeldelse.

Fra Bionectiden er kommet den en Bog, som udkom til Jul. Den er Uddrag af Den Elisabeths Aorens

Dagbog og Brev fra Jentiaarne Udtaget af hendes Brev. Decembr Joma, 1914. Bogen koster \$1.25 og kan faaes i Lutheran Publishing House, Decatur, Iowa eller Minneapolis, Minn.

Pacific Herald vil paa det bedste anbefale denne Bog. Alle Hjem burde eie den, og laese den. Vi har laest den med levende Interesse. Ja, gem, som koster den vil angre paa det. Den er fortrolig egnet til Bams.

"Lutheran Normal School Mirror" Jubiler Nummer er netop sendt os til Anmeldelse. Det indeholder alle Taler og Oplysninger, som blev forenet ved Jubilæumsfesten den 14de Oktober. Det er udstyret og udsat for alle sig det. Ved at laese 10 Cents kan man saa det hos Prof. S. H. Jacobson, Sioux Falls, S. D.

Fra Vort Virkefelt.

Tacoma, Wash.

Madstjeneste i Vor Herrens Kirke, Sob 3. og 17de Gade, C. J. Ordal, Pastor. Store Fest fejret Rydningsskolen i Vor Herrens Kirke. Alle vore Bømmer er indkaldt. Festen begynder kl. 8 og sluttes med Madstjeneste ved Midnat.

Solmesse paa West Kataarndag kl. 11. Solmesse Søndag eller Kantar paa Engestr og Aftenang paa Korst.

Kvindeforeningen møder i Kirkeloven Tirsdag den 1de Januar. Mrs. Andrew S. Dora og Mrs. Rils Olson betjener.

Paa Kvinden møder Kvindeforeningen Tirsdag den 7de Januar hos Mrs. Peter Olsen paa East Ome St.

Julen. I Juleen havde vi det vellykket og godt paa mange Maader. Vor Herrens Kirke var fyldt til Trængsel havde Julefesten som den følgende Søndag Aften ved Juletræfesten optoges kollekt til Børnehjemmet i Parkland og det som ind over \$21.00.

Mr. og Mrs. R. P. Leque fra Beltingham er i Julebesøg hos sine Døtre Mrs. John Holow, 1738 Kingsworth Ave., og Mrs. C. J. Ordal, 912 So. 17th Street. Mr. Omas Ophelm fra Gulha er samtidig paa Besøg hos de samme. Han er Fætter af ovennævnte.

Syd Tacoma.

Aftenen den 6te Januar bliver det et festlig Tilstelning i Kirkens Madamstokale. Alle er ventet indbudne. Der vil blive serveret Lude-til, Fladbrød, Kaffe o. a. gode Sa-

ger. Indtægten gaar til Menighedsbidskaffen.

Det aarlige Menighedsarbejde holdes Mandags Aften den 4de Januar.

Sejt Tacoma.

Kvindeforeningen møder den 14de Januar hos Mrs. Kohnen, 1618 N. 18de.

Gemet, Cal.

Kjærr Sen, "Pacific Herald"

Da jeg nu har været din Abonnent i over 20 Aar, saa vil jeg for første Gang forlange at indsende en liden finstils Næb.

Den engelske Menighed i Santa Barbara den første norske lutheriske Kirke ved Gemet, Cal., som nu tæller 7 Familier, med omkring 11 husearbejdende Medlemmer. Disse Familier er af Synoden og den forvandede Kirke. Menighedens Administration blev forfattet og systematisk anlagt. Samtidig udstedte Menigheden Haldsbrev til Pastor S. W. Thernogel, som han senere afslag. Men her var dog Herrens Vilje med og lykkedes det jaaledes, at Pastor Thernogel her til brugs den rette Sidsam er bleven vor lille Menighed til megen Vellykkelse og Fred, som vi skæder Pastor Thernogel mangfoldig Tak for. Efter en længere Tid Betræktning blev Menigheden enig om at sende en Repræsentant til Valdem og Los Angeles for at forhandle med Pastorerne R. Pedersen, Ove Prout og Sørensen om mulig at saa nogen Betjening. Her blev Guds Raade benyttet at være over Forventning stor med os.

I Los Angeles traf Menighedens Repræsentant Pastorerne R. Pedersen, Prens, Johansen, Thernogel og Formand Jols. Vor Menigheds Læge blev foretaget Formanden, som da greb Anledningen til at forhandle Sagen med de forhandlede Præster og Resultatet blev at Pastor R. Pedersen af Valdem skulde forlange at betjene den norske Menighed ved Gemet. Han begyndte sin Virksomhed her ved Gemet i September og var meget af betjene Menigheden jaaledes hans Guldbrød bliver det. Alle som er et overmande glædt og fornøjede med Pastor Pedersen, som sin Væst. Menigheden møder sammen til Søndagsskole hver Søndag, indtagen den Søndag i Maanedens, som vil have Gudstjeneste. Vore Klubber er fra N.B.C. til Bibelstiftelse.

Den engelske Menighed i Tacoma var af den norske Menighed indkaldt til Julefest, tillige med deres 15-20 Familier fra Menigheden i Los Angeles. Formand Jols tillige med Pastorerne Prens, R. Pedersen og Thernogel var med. Formand Jols holdt Julefesten paa Korst og Pastor Prens paa Engestr; ogsaa Pedersen og Thernogel deltog i Prædicationen. I det store og besøget var det en overmande vellykket Fest. Offer optoges til den indre Mission. Vi havde ogsaa den Dag det deiligste Her. 92 Mennesker var tilstede. Søndag den 14de November til den engelske Menighed for nye Kirke indviet ved Formand Jols, assistent af Menighedens Præst Pastor S. W. Thernogel, Pastor R. Pedersen og P. J. Jols. Formand Jols holdt samme Dag.

Menigheden hos R. P. Wignard, som manden bestræbte sig og Anledning har gode han havde for at gjøre sig hjælpst med Hørdelse her ved Gemet. Han forklarede, at han havde det godt og fornøjeligt her ved Gemet. Han snart igjen, Dr. Formand.

I Forbindelse med ovenstående Beretning vil jeg saa ogsaa til at nævne, at gamle P. H. Wignard, en af de ældste Karle ved Gemet, til Omskift i Landet og en sand Israell, hvori der ikke fandtes Sog som var altid glad og fornøjelig, og ælternet var at Guds i sin Raade Gode. I det ham at være sine Dage.

Med en stor Frimodighed og et levende Haab gif han Tøden imøde. Da han fornem, at Tiden snart var tilende, modtog han den hellige Ånd og lever sammen med Familien ved Pastor Kelle fra Astoria, Oregon, som da opholdt sig ved Gemet. Mr. Wignard skilte de alle sine Bømmer som var tilstede, og for en, til sig, og jaaledes tog til Høje Fortæl med os alle. Han havde ogsaa et Træbrød ved at lige til Guldber. Til mig sagde han: "Ja, nu maa vi stilles for at mødes demise hos Gud, hvor det er godt at være." Som den han tagen til Høje side var at underkastes en Operation i et Hospital. Men her blev Guds Kraft haldkommen i Træbelighed, som han sag. Mr. Wignard døde paa Hospitalet i River side den 27de Marts tilfældet. 83 Aar 7 Maanedes og 25 Dage gammel. Hans Søn R. P. Wignard, som med Familien var med ham, bragte Væst tilbage til sit Hjem ved Gemet. Pastor Prens betjente ved Bærren. Som blev Begit af Sønnerne taget tilbage til Syd Dakota til det gamle Hjem, hvor Begravelsen foretog.

Den engelske Menighed i Tacoma var af den norske Menighed indkaldt til Julefest, tillige med deres 15-20 Familier fra Menigheden i Los Angeles. Formand Jols tillige med Pastorerne Prens, R. Pedersen og Thernogel var med. Formand Jols holdt Julefesten paa Korst og Pastor Prens paa Engestr; ogsaa Pedersen og Thernogel deltog i Prædicationen. I det store og besøget var det en overmande vellykket Fest. Offer optoges til den indre Mission. Vi havde ogsaa den Dag det deiligste Her. 92 Mennesker var tilstede. Søndag den 14de November til den engelske Menighed for nye Kirke indviet ved Formand Jols, assistent af Menighedens Præst Pastor S. W. Thernogel, Pastor R. Pedersen og P. J. Jols. Formand Jols holdt samme Dag.

Menigheden hos R. P. Wignard, som manden bestræbte sig og Anledning har gode han havde for at gjøre sig hjælpst med Hørdelse her ved Gemet. Han forklarede, at han havde det godt og fornøjeligt her ved Gemet. Han snart igjen, Dr. Formand.

I Forbindelse med ovenstående Beretning vil jeg saa ogsaa til at nævne, at gamle P. H. Wignard, en af de ældste Karle ved Gemet, til Omskift i Landet og en sand Israell, hvori der ikke fandtes Sog som var altid glad og fornøjelig, og ælternet var at Guds i sin Raade Gode. I det ham at være sine Dage.

Med en stor Frimodighed og et levende Haab gif han Tøden imøde. Da han fornem, at Tiden snart var tilende, modtog han den hellige Ånd og lever sammen med Familien ved Pastor Kelle fra Astoria, Oregon, som da opholdt sig ved Gemet. Mr. Wignard skilte de alle sine Bømmer som var tilstede, og for en, til sig, og jaaledes tog til Høje Fortæl med os alle. Han havde ogsaa et Træbrød ved at lige til Guldber. Til mig sagde han: "Ja, nu maa vi stilles for at mødes demise hos Gud, hvor det er godt at være." Som den han tagen til Høje side var at underkastes en Operation i et Hospital. Men her blev Guds Kraft haldkommen i Træbelighed, som han sag. Mr. Wignard døde paa Hospitalet i River side den 27de Marts tilfældet. 83 Aar 7 Maanedes og 25 Dage gammel. Hans Søn R. P. Wignard, som med Familien var med ham, bragte Væst tilbage til sit Hjem ved Gemet. Pastor Prens betjente ved Bærren. Som blev Begit af Sønnerne taget tilbage til Syd Dakota til det gamle Hjem, hvor Begravelsen foretog.

Den engelske Menighed i Tacoma var af den norske Menighed indkaldt til Julefest, tillige med deres 15-20 Familier fra Menigheden i Los Angeles. Formand Jols tillige med Pastorerne Prens, R. Pedersen og Thernogel var med. Formand Jols holdt Julefesten paa Korst og Pastor Prens paa Engestr; ogsaa Pedersen og Thernogel deltog i Prædicationen. I det store og besøget var det en overmande vellykket Fest. Offer optoges til den indre Mission. Vi havde ogsaa den Dag det deiligste Her. 92 Mennesker var tilstede. Søndag den 14de November til den engelske Menighed for nye Kirke indviet ved Formand Jols, assistent af Menighedens Præst Pastor S. W. Thernogel, Pastor R. Pedersen og P. J. Jols. Formand Jols holdt samme Dag.

Menigheden hos R. P. Wignard, som manden bestræbte sig og Anledning har gode han havde for at gjøre sig hjælpst med Hørdelse her ved Gemet. Han forklarede, at han havde det godt og fornøjeligt her ved Gemet. Han snart igjen, Dr. Formand.

I Forbindelse med ovenstående Beretning vil jeg saa ogsaa til at nævne, at gamle P. H. Wignard, en af de ældste Karle ved Gemet, til Omskift i Landet og en sand Israell, hvori der ikke fandtes Sog som var altid glad og fornøjelig, og ælternet var at Guds i sin Raade Gode. I det ham at være sine Dage.

Sid, Wash.

Julefest blev den nye Kirke taget i Brug for første Gang. En utalende og stor Julefest blev afholdt i Kirken. Det er en stor Glæde for os alle. Første Søndag i Advent holdtes den sidste offentlige Gudstjeneste i den gamle Kirke.

Juletræet blev ved Madamlet i Parkland fra dette Gode tilbringer Juleferien hjemme: Peter Præsten, Mabel Danielson, Lucy Danielson, Oetie Hanson, Mira Jols, Oscar Vee og Victor Jernsen.

Mr. og Mrs. A. K. Thompson har i Juleen besøgt sine herboende Døtre: Mrs. A. Jernsen og Mrs. C. Danielson.

Mr. Christ Olsen vil for en Tid blive i Søndag Aften og Søndag Søndag i Søndagsskolen i Søndag og Parn. De brugte med sig en stor, som optog i kirken. Olsen kan høre ud, naar han kommer hjem snart efter at have været med at bringe de samme i Søndagsskolen Mandstaben igennem Søndagsskolegrunde.

Søndagsskolens Læse har nu regelmæssige Lærere og en Gang i Maanedens. Disse Læse holdes for bedre at kvalificere Lærerne for sin Virksomhed. Ved hvert Møde gennemgaaes Stoffer i Bibelhistorien og en Del af Aaleksamen.

Kirkelovet gav mulig en Koncert til Julefest som det nye Orkest. De had paa et godt Program, som blev vel udført og meget populært af den store Julefest.

Søndag her og i Mt. Scopus har vi i det senere haft den store Glæde af haare optage mange Familier i Menigheden.

Juletræfesten tredie Julefest Aften var vellykket i alle Henseender. Den nye Kirke var fyldt til sidste Blod og mange mange kom. En kollekt optoges til Børnehjemmet.

Selskabsfest. Mr. og Mrs. John Olsen havde Søndag den 20de December fejret sit Selskabsfest. Det var da 25 Aar siden de blev gift i Caledonia, Minn. Selskabsfesten var meget succesfuld og blev afholdt med dem ved en festlig Sammenkomst efter Gudstjenesten blev der holdt Julefesten med Mr. og Mrs. Olsen som Dødsstatter indkaldte til Julemiddag i den nye Kirkes Underetage. Selskabet bestod af alle Selskabsparter og overrulle dem til Vinde om Dagen (en Bømmer og Vinde et udeligt Børnehjem i Selskabet). Selskabet bestod paa Ostrer og egne Sogne for Ordent, Fjelen og Haver.

Mr. og Mrs. John Olsen er dogte fra Juletræet, Rocas, Kystside i Caledonia, Minn., i 1890 flyttede de

John A. Anderson.

— I nogle Dage har vi nu hørt Lovet og det Regn, men det er endnu ubestemt om det vil blive i Jorden.

— Kirkeforet beredte sin Veder, Prof. Frosting en Kben Overrækkelse Søndag Eftermiddag. En Pengesøbe, samlet af Roreis Medlemmer, blev overrakt ham af Dr. Munnings med anerkjendende Ord.

— Strafs for Jul somledes omfrem et Dufin af Locomas Barberere i Barnehjemmet. Og da de var færdige, havde alle som søgt det, Gutter og Jenter, høret sit Haar klippet efter nyeste Mode. Dette gjorde de alle sammen frit og bragte med sig en hel Del Julgodebetyder. Bakkert gjort!

— En ny Klasse i „Fundamental Musik Training“ skal påbegyndes ved Akademiet den 6te Januar.

— Akademiet optager igjen sit Arbejde efter Juleferien den 3te Januar.

— Barnehjemmets Incorporation holder sin Karsangde den 12te Januar Kl. 2 Eftermiddag. Det vilde være ønskeligt, om alle Incorporationens Medlemmer og andre i Ommeget interesserede vilde møde frem.

— Mr. C. S. Elymen blev nok saa alvorlig bestroffet af en uforudsigelig Vest for Jul. Han er nu i god Bedring.

— Det store Mjertal af Akademiet's Studenter rejste hjem til Jul. Imidlertid 35 og 40 blev tilbage. For disse var det en julefest tilhøring i Juleaften.

— Juleaften var der en vakkert tilhøring ved Barnehjemmet. Juletræet var udsmykket af Hjemmets Personale med Bistand af en Del af de ældre Børn. Et indholdsrigt Juleprogram blev udført af de Børn. De fleste af Hjemmets Trostede har ogsaa tilhøret. Herde Taler blev holdt af Jacob Vande, Pastor Anders og Prof. Dena. Derpaa uddeltes Gaverne af Bestyrelsen. Miss Ida Nelson. En Del af Børnene havde hørt sig tilhøret Gaver fra Elegerne. De, som ikke havde Elegerne, som hørt på dem, manglende derfor ikke Julgaver; thi der var andre, som havde hørt på dem. Selvfølgelig, luffeligere og mere velopdragne Børn jer man ikke ofte.

— Hans B. Peterson, en af Akademiet's Graduerede, der nu er Rektor for Høstskolen i Sobes Woodley, Wash., afgav Bæner i Parkland et dugget Besøg.

— Edward Arntsen, der studerer Understet i Seattle tilbringer Juleferien hjemme hos sine Forældre.

— To af Akademiet's Graduerede

Vena Kistelsen og Norma Bardon der nu frekventerer Normalhøsten i Bellingham, er hjemme i Juleferien.

(Aesth. fra Side 3.)

Ommelettidet holdt jeg Guds-tjeneste paa en liden Plads kaldet Jomala i et lillet Skolehus, og om Aftenes i en Farmer's Hus. De Søndag efter Vaskte paa en anden Plads i et Skolehus nær ved en liden By med Navnet Ingleswood for en større Forsamling; og senere et Par Aftener opbyggelse. Det er Farmere, som her har; de har med Hæle arbejdet lig frem, ryddet Skovene og som nu er snart nogle Stoffer Velfølgere. De har sit daglige Underhold og trives ret godt, men er dog neppe kommen saa langt frem, som vi skulde have ventet efter 15 Aars mellemrumligt Arbejde. Kariagen er, at Landet er høbet højt, det faar ikke paa Høstet, som i Amerika; derfor kan heller ikke flere Stoffer Land høbes men mindre, fra 25 til 50 Acres, beuden er Skattebærene trængende, medens Prisen paa Produkterne er billig. Dog er alle tilfreds i det timelige og jordfæle, i det sandelig og himmelske er det vakkeligere Tid; Guds Ord er dyrt og Bønselighe-derne store og mange for en ordentlig Kvalitets Dannelsen. Derfor synes det at have vakt en alvorlig Glæde og Bevægelse da jeg kom og besøgte dem i deres skidde og spredte Kred med Guds Ord i det store gamle Svog og i den hjemlige Fortsættelse og Orden. Jeg havde tænkt at frange videre frem og naa hen til de gamle Sættelærer, hvor forskellige Orden allerede skal være oprettet, for at være, hvorledes der var Bredde i Troen liber og arbejde, men jeg maatte naa Dampskibet til bedste Tid og derfor vende tilbage til Rusland. Der var endnu Juledag Aften en velbesøgt Guds-tjeneste, efter hvis Slutning der fremderes en Talsagelse for mit Besøg og Puffen om, at det kunne gjenstages. Saa vel i Øen som ude i Sættelærerne hude jeg kan sige, at de ikke skulde blive glæde, men, laad det stod til mig og mit Samfund's Mission hude der lægges for, at de kunde blive besøgt og besøgte med Ord og Soframent af en dertil kaldet og udvalgt Præst. Saa atter en venkelig Skilsmisse fra mig men ikke mindre flere kristelige Bæner og Trostbædere; og Lørdag Morgen tidlig, for det var tænkt, videre bestaver med Dampskibet „Mariposa“ til Sadra, hvor jeg luffelig ankam Søndag Morgen.

I Begyndelsen af 1891 kom Pastor Carlson atter tilbage fra Ru-

PACIFIC DISTRICTS PRESTER.

Aaberg, O. H., Kassører i Parkland Wash.
 Bealson, H. E., Silvada, Wash.
 Bergeson, B. R. 1717 W. 56th St., Seattle, Wash.
 Blakken, L. Box 172, Rockford, Wash.
 Dalgaard, E. E., 823 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 425.
 Dorge, Rev. Obit, 1535 11th Ave. E., Vancouver, B. C.

Duray, P., Cor. A & Pratt St., Nureka, Oregon.
 Erevig, T. L., Teller, Alaska.
 Hovvick, G. I., Jensen, Ida., Route 2 Box 20.

Christensen, M. A., Starwood, Wash.
 Eger, Rev. O., 4026 Wallingford Ave., Ryjenth, Rev. H. U., 268 Hermann St., San Francisco.
 Eger, Past. Olaf, 1424 No. 45th St., Seattle, Wash.

Fornmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.
 Foss, L. C., 1916 Franklin Ave., Seattle, Wash.

Greenberg, Past. O., 27 Callagwood St., San Francisco, Cal.
 Hagood, O., 4314 No. 19 St., Tamarstad, B., Parkland Wash.
 Phone 7844-3-3.

Heimdal, O. H., Fir, Wash.
 Hellekum, O. C., 819 No. 2nd St., No. Yakima, Wash.

Hendrikson, Geo. O., 435 E. 10th St., Portland, Ore.

Hong, N. J., Prof., Parkland Wash.
 Johansen, J., 294 J St., Fresno, Cal.
 Lang, Geo. O., 1464 3rd St., Bellingham, Wash.

Mikkelsen, A., Prof., 796 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.

Noote, Th. P., 417-23th St., Astoria, Oregon.

Norgaard, C. H., 230 Lombard Ave., Everett, Wash.

Ordal, O. J., 812 So. 17th St., Tacoma Wash. Tel. Main 4719.

Ottosen, Past. Otto, 714 29th St., Astoria, Oregon.
 Pedersen, Rev. N., 1207 Stevenson Ave., Pasadena, Cal.

Prent, Past. H. A., So. 219 Chandler St. (In rear of church, E. 212 Third Ave.), Spokane, Wash.

Prent, O. J. H., 2619 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.

Rasmussen, L., Burlington, Wash.
 Sandmel, A., Port Madison, Wa.
 Stensrud, H. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.

Stub, H. A., 1215 Thomas St., East Ok. Wash.

Tjernagel, H. M., 2029 Bath St., Santa Barbara, Cal.
 Thorpe, R. O., Marshfield, Ore.
 Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash.
 Xavier, N. F., Parkland, Wash.
 White, A. O., Silverton, Oregon.

Wenberg, Oscar, Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Starwood, Wash.

Lekner, Andrew L., Kassører for in

drengskolen i Pacific District, Starwood, Wash.
 Lequa, H. P., Kassører for Josephine Alderdomshjem, 1018 Champion St., Bellingham, Wa.

Phone Main 7220
Carl B. Halls
 Norsk Advokat
 408 Lyon Building
 Third & James Seattle, Wa

I Østorsk Bokhandel, Bergen, Norge, udgiver gratis Andagtsbøger, kristelige Fortællinger og Sangb. indtøbet 1,500,000. Var med og delta arbejdet.

The Stephen Home.
 Near Du kommer til Portland, Ore., tag ind paa The Stephen Home (det gamle hjem for unge Børn.) Hens. billige Bæretter for Rejsende.
 Stephen Home, 249 1-2 Holiday Ave., Portland, Ore.

PARKLAND MEAT MARKET
 H. Berger, Proprietor
 Dealer in
 Fresh, Salt and Smoked Meats
 Live Stock of All Kinds
 Bought and Sold
 Phone Main 7843-R3

St. Johns House.
 Furnished Rooms, single and for Housekeeping. Reasonable Prices.
 T. K. SKOV, Propr.
 1020 1-2 So. Tacoma Avenue
 Phone Main 2565

Puget Sound Posten
 Printing Department
 For all kinds of
JOB PRINTING
 Business- or Visiting Cards
 Billheads, Letterheads,
 Statements, Etc.
 Also Equipped with
 Linotype
 and
 Modern Machinery
 for Printing
 Books, Catalogues, Pamphlets, Etc.

We recommend the
PUGET SOUND POSTEN
 119 So. 14 St. Tacoma.

Til Nytaar

Stort Udvalg af Jule- og Nytaarskort fra Norge fra 15 cents til højere Priser pr. Dozin, Børnehøjer og Bøger passende til Julegaver for Voksne.

Bestillinger modtages paa 'Folketalekalenderen,' der vil være rodt til Forsending den 15. December, ligeledes paa Synodalberetalingen.

Gode Udvalg af Bibler, Psalmebøger og kristelige Bøger havnes paa Lager til billige Priser. Postordres fyldes prompt.

J. F. VISELL CO.
1114 Pacific Ave. Tacoma

stralien og tiltraadte til gamle Bistid i Douglas Menighed og herned er Synodens Australmissions afdeling.

Bestyrelsen synes det at være af en Velsignelse her var saa lovende og havde kostet saa meget Opofrelse dermed havde indbragt eller gaa over paa andre Ønder. Naar vi se tilbage paa Synodens Bestyrelse angaaende denne Mission er det heller ikke let at fortaale. Kærtast er det dog vist at antage at Ønderne derfor den næste Synode ikke kom til at blive, hvor der var noget, navnlig et følgende 3:

1. Raadvalgstriben og dens lærerlige Helger optog saa adskillige Søndene at alt andet mere eller mindre loddes tilfide.

2. Det synes ikke blandt Præsterne den Ønske at være nogen der var villig til at drage ud paa disse Væjre og forlætte den Øjning der saa lovende var begyndt.

3. Præstemanglen var i disse Aar mere følelig end nogensteds.

A Korthed vilde vi gienmænge det vigtigste af Synodens Bestyrelser om Australmissionsen efter den var påbegyndt.

I 1880 antoges paa to Distriktsmøder en indtrængende Opfordring til Præster og Menigheder at understøtte denne Mission paa det kraftigste, at den ikke skulde gaa i Vaan, medens det i Distrikt paa Grund af Forhandlinger i Raadvalgstriben ikke fik Tid til at behandle denne og andre Missioner.

Paa Synodens i Spring Grove, Minn., 1881 formodes Opfordringen til Præster og Menigheder om Pengesbidrag til denne Mission, ligeledes til Kirkeraadet det Paalæg at saa en Mand til ansat derefter, saa snart Trang og Anledning der-til maatte sig sig.

I Synodalberetalingens Indberetning til Synoderne i 1882 siges følgende:

Kirkeraadet har bestræbt endnu

ikke været i Stand til at udsende nogen af de to Missionspræster, som Pastor Carlsen har begjæret, og hvilke en skulde ansættes i Sidney og den anden i Melbourne og tilhørende Distrikt. Det er Pastor Carlsens Overbevisning, at til begge Præster tiltrænges af Missionskassen fra en Understøttelse af 14 500 Dollars for hvert, og at ogsaa Trangen til denne Understøttelse uden fort Tid vilde øjeblikke og Menighederne selv være i Stand til at underholde sine Præster. Naar de Herren selv udse sig Hjelpe Mand til denne Øjning. Og Missionskomiteen indstillede paa Synodens i Distrikt Møde at Kirkeraadets fortsatte Samarbejde bevilges til Støttelsen af ovennævnte Missionspræster, saa at de i den nærmeste Fremtid kan opvands til Anstaltelse og fremsendes at Kirkelægen for den næste Synodalmission andrager om nogen Understøttelse. Men hele Missionskomiteens Indstilling til Synoden ikke Tid til at behandle men den samme Indstilling om Australmissionsen blev antaget Kært efter. De to andre Distrikter antog følgende Beslutning.

Synoden opfordrer Kirkeraadet til snarest mulig at sende en Præst til Australien.

I Formandens Indberetning til Synoden i Minneapolis, Minn., 1884, siger han at det hidtil dehavre ikke er tilladtes Kirkeraadet at saa sendt nogen Præst til Øst for Pastor Carlsen og Synoden antog det den Beslutning at henstille til Kirkeraadet at den søgtes for saa snart se saa at sende Pastor Carlsen Øst. I 1885 omtaler Synodalformanden i sin Indberetning til Distriktsmøderne Pastor Carlsens uventede Besøg blandt Troende i Australien og det endes ikke var tilladtes Kirkeraadet at saa sendt ham hjem. I 1886 nævnes det at Pastor Carlsen har antaget Guld fra sine gamle Menigheder i Douglas Co. og snart vil komme tilbage. I 1887 besøger Synodalformanden i sin Indberetning at Ingen har modtaget Hørdelse som Pastor Carlsens Offertilbud og Missionskomiteen gjentager i sin Indstilling Opfordringen til Kirkeraadet om Anstaltelse af to Præster i Australien Kært efter paa Synodens i Spring Grove, Minn., 1881 formodes Opfordringen til Præster og Menigheder om Pengesbidrag til denne Mission, ligeledes til Kirkeraadet det Paalæg at saa en Mand til ansat derefter, saa snart Trang og Anledning der-til maatte sig sig.

I Synodalberetalingens Indberetning til Synoderne i 1882 siges følgende: Kirkeraadet har bestræbt endnu ikke været i Stand til at udsende nogen af de to Missionspræster, som Pastor Carlsen har begjæret, og hvilke en skulde ansættes i Sidney og den anden i Melbourne og tilhørende Distrikt. Det er Pastor Carlsens Overbevisning, at til begge Præster tiltrænges af Missionskassen fra en Understøttelse af 14 500 Dollars for hvert, og at ogsaa Trangen til denne Understøttelse uden fort Tid vilde øjeblikke og Menighederne selv være i Stand til at underholde sine Præster. Naar de Herren selv udse sig Hjelpe Mand til denne Øjning. Og Missionskomiteen indstillede paa Synodens i Distrikt Møde at Kirkeraadets fortsatte Samarbejde bevilges til Støttelsen af ovennævnte Missionspræster, saa at de i den nærmeste Fremtid kan opvands til Anstaltelse og fremsendes at Kirkelægen for den næste Synodalmission andrager om nogen Understøttelse. Men hele Missionskomiteens Indstilling til Synoden ikke Tid til at behandle men den samme Indstilling om Australmissionsen blev antaget Kært efter. De to andre Distrikter antog følgende Beslutning. Synoden opfordrer Kirkeraadet til snarest mulig at sende en Præst til Australien. I Formandens Indberetning til Synoden i Minneapolis, Minn., 1884, siger han at det hidtil dehavre ikke er tilladtes Kirkeraadet at saa sendt nogen Præst til Øst for Pastor Carlsen og Synoden antog det den Beslutning at henstille til Kirkeraadet at den søgtes for saa snart se saa at sende Pastor Carlsen Øst. I 1885 omtaler Synodalformanden i sin Indberetning til Distriktsmøderne Pastor Carlsens uventede Besøg blandt Troende i Australien og det endes ikke var tilladtes Kirkeraadet at saa sendt ham hjem. I 1886 nævnes det at Pastor Carlsen har antaget Guld fra sine gamle Menigheder i Douglas Co. og snart vil komme tilbage. I 1887 besøger Synodalformanden i sin Indberetning at Ingen har modtaget Hørdelse som Pastor Carlsens Offertilbud og Missionskomiteen gjentager i sin Indstilling Opfordringen til Kirkeraadet om Anstaltelse af to Præster i Australien Kært efter paa Synodens i Spring Grove, Minn., 1881 formodes Opfordringen til Præster og Menigheder om Pengesbidrag til denne Mission, ligeledes til Kirkeraadet det Paalæg at saa en Mand til ansat derefter, saa snart Trang og Anledning der-til maatte sig sig. I Synodalberetalingens Indberetning til Synoderne i 1882 siges følgende: Kirkeraadet har bestræbt endnu

strifter fornyet atter Opfordringen til Kirkeraadet om i allefald at sende en Præst derefter. I 1889 nævnes intet om Australmissionsen men paa Synodens i Minneapolis 1890 leder Missionskomiteens Indstilling saaledes: Synoden antager sin Tak til Pastor E. Carlsen, som med sin Her Opofrelse har forberedt en ny Rejse til Australien, og opfordrer Kirkeraadet til snarest mulig at saa ansat en eller flere Præster i denne Missions Øjning og paa alle tre Distriktsmøder 1891 gjentages den samme Opfordring blot med lidt forandret Ordlyd. Paa Distriktsmøderne 1892 tilliger Synoden at Kirkeraadet atter har kaldet Pastor Carlsen til at overtage Australmissionsen og tillige tillæses en ny Opfordring til Pastor Carlsens Menigheder om at Hjelpe ham at overtage den. Pastor Carlsen erklærede sig ogsaa villig til at antage Støttelsen.

2.

Men hvorledes skal det gaa til paa Sammens Dag?

Ogsaa herpaa har Guds Ord givet os tydelig Belysning og et klart Billede, som enhver Kristne, der vil være forberedt paa Regnskabsdagen, bør være fortrolig med.

Da Herren ser at berede os paa denne vigtige Dag, hvor vi saa end læser i Bibelen, har lyttet de enkelte Læsesteder i alle Bibelens Bøger, saa er det uanfælg, om vi kan samle alt i den rette Orden og Rækkefølge, saaledes som det vil finde Sted paa sin Dag. Men naar vi kun læse at høre, elske og glæde os i alle Begivenheder, saa er det vel uanfælg, om vi ikke altid er klar til at saa Billedet sammenfat fuldkomment, hvad Salgetællens angaar.

At der sin Dag vil herse et uhyggeligt Mørke, beredner Profeten Jeremias, naar han siger: "Her er Herrens Dag, den store, en Brodes Dag er den Dag, en Mørkes og Duskheds Dag, en Storm og Storms Dag" (1, 14, 15). Og dog vil det ikke blive mørkere, end at man kan se baade den forsmættede Sol og Maanen, de nedfaldende Stjerner og alt hvad der forsvinder. Naar vil Menneskens Søn Tegn være det levende Tegn i Righed med den Engel, som fulgte Israels Her over det røde Hav. Den var Sky og Mørke for Egypterne, men Lyd og Belysning for Israels Fær.

Johannes saa følgende Billede af denne Dags Begyndelse: "Og se, det skede et stort Jordskælv, og Solen blev sort som en Daares, og Maanen blev sort som Blod. Og Himmelens Stjerner faldt ned paa Jorden, ligesom et Figen træ kaster sine

J. W. RAWLINGS, D. D. S.
H. D. RAWLINGS, D. D. S.
A. K. STEBBINS, D. D. S.
Tandlæger
507 Realty Bldg.
Telephone Main 5198
Tacoma, Wash.

umodne Figen ned, naar det rustes af en stærk Vind. Og Himlen blev sort som en Dag, der sammenrullede, og hvert Stjær og hver blev sluttet fra sin Sted. Og Jordens Rønger og de store og Stridighederne og de rige og de velhavende og hver Træl og hver selv Hvalde sig i Herrens Duler og Mørke og togde til Herrens og Skyerne: "Hvor er du og Hvalde os for hans Røst, som hører paa Trøsten, og for Kommet Brede? Ad hans Brede store Dag er kommen, og hva saa defina?" (Mat 6, 12-17).

Naar disse forfærdelige Ting begynder i Naturen, Solen er mørk som en Daares, Maanen som Blod, Himmelens Stjerner og hele Firmamentet rustes, Stjernerne falder som umodne Figen, som en Papirballer viger Himlen sort under stort Gulder, Jorden Hvalde og hører, saa at alle Herge og Der slattes fra sin Sted, da herse der blandt Menneskene den trogeste Herrens Dag og Storm, og ikke mindst efter denne sig den Jordens Rønger og de store og Stridigheder og de rige og velhavende; og Jeremias sier, at det er en Befrønings og Dødsdag Dag over alle faste Stæder og over de hele Værelser" (d. e. mangel og rige Organisationer eller Høbinder). "Overten deres Søn eller deres Guld skal kunne redde dem paa Herrens Brede Dag" (Jer. 1, 16, 18).

Den, som sidder paa Tronen, og Rammet Brede, siger de upådelige, er Karfagen til denne forfærdelige. Rammet Brede er en ubeskrivelig Tause. Naar Rammet endelig er opvirket til Brede, da saa det i Sandhed saa forfærdelig vil.

At der blandt de Bønder ogsaa da vil vise sig en stor forfærdelig i Udbrud af alskens Mæteri og Bespottelser, og at Næstes Fortælle selv vil forene sig hermed, er rimeligt. Om Rammet Brede viser sig Menneskens Søn Tegn, eller først naar Herren viser sig i Skyen med megen Kraft og Overflod, er vist; vist er det dog, at alle troende nu som før ser i Rammet sin Forfærdelse og ledige Ben.

(Fort.)